

ÎȚI POATE OFERI VIAȚA MAI MULT? POȚI SCHIMBA LUMEA?

CONTACTS

UN MESAJ NEAȘTEPTAT

Valoarea faptelor
mărunte

Umblă în dragostea lui Hristos

Observă dragostea
în acțiune

Profită de moment

O uimitoare faptă
de bunătate

NOTA EDITORULUI HAIDEȚI SĂ CONSTRUIM PODURI

Când vine vorba de relații interumane, putem alege să construim ziduri sau poduri. Cea mai mare provocare a vieții este, de cele mai multe ori, legată de iubirea aproapelui ca pe noi înșine (Matei 22:39). Necesită efort să te preocupi și de alții. Iisus a spus că este destul de ușor să te îngrijești de cei pe care îi iubești, dar că adevăratul test începe atunci când te confrunți cu cineva mai greu de iubit (Luca 6:32-34). Poate că vecinul tot mormăie sau casierii este o acritură. Totuși, s-ar putea ca un zâmbet, câteva cuvinte de încurajare sau o faptă de bunătate să fie tot ce au nevoie ca să iasă din starea lor.

Mulți oameni suferă în interior și atunci se protejează cu o carapace de duritate. Însă preocuparea sinceră, rugăciunea și răbdarea pot sfărâma zidurile de rezistență și pot construi poduri de prietenie, iar în timp am putea câștiga un prieten sau chiar un frate. Haideți să acceptăm și noi azi provocarea construirii de poduri. Poetul Edwin Markham scria: „El a desenat un cerc cu care să mă excludă – eretic, rebel, un lucru de disprețuit. Însă eu și dragostea am

avut inteligența să câștigăm: noi am desenat un cerc care să-l includă și pe el!”

În onoarea lunii februarie, în care mulți sărbătoresc dragostea și prietenia, articolele din acest număr prezintă modalități practice de a trăi în dragoste. Avem relatări despre cum să fii atât de partea celui care dăruiește cât și de partea celui ce primește iubire și bunătate. Avem istorisiri despre oameni care au trecut prin dificultăți, și-au oferit unul altuia susținere, s-au bucurat de consiliere, au depășit neînțelegeri și i-au ajutat pe alții fără ezitare. Articolul principal este un studiu biblic aprofundat despre multiplele fațete ale dragostei, începând cu faptul că dragostea este esența lui Dumnezeu (1 Ioan 4:8).

Amintește-ți că dragostea pe care o dăruiești nu se pierde niciodată, iar provocările cu care te confrunți în interacțiunea ta cu alții sunt mărunte comparativ cu puterea iubirii lui Dumnezeu. Fie ca dragostea să fie călăuză ta, lumina ta și puterea ta în luna aceasta și după aceea.

PROFITĂ DE MOMENT

IRIS RICHARD

Se pare că majoritatea dintre noi avem o bucolă implantată în noi cu dorința de a face bine, de a conta în bine în jurul nostru și de a găsi un scop în viață.

Însă cu multă ușurință putem minimaliza micile fapte de bunătate care ar avea potențialul unui impact semnificativ în viața cuiva. Dacă ne lăsăm acaparați de sentimentele de inadecvare ne putem descuraja și astfel nu mai răspundem la chemările lui Dumnezeu de a acțiuna, atunci când, dacă am profita de moment, ar deveni o mare ocazie de a face bine.

O prietenă mi-a povestit o situație extraordinară pe care a trăit-o de curând. A intrat în grabă într-un magazin pentru o treabă scurtă și când ai ieșit din magazin, spre groaza ei, mașina ei dispăruse! Parcase în grabă, fără să tragă frâna de mână, iar acum mașina o lua încet pe stradă în jos, îndreptându-se spre o intersecție aglomerată! Apoi s-a întâmplat ceva uimitor. Un bărbat cu haine ponosite a alergat spre mașină, a împins cu toată forța mașina dintr-o parte și a reușit să o facă să vireze spre o curbă unde mașina s-a oprit. Pe moment prietena mea a rămas fără cuvinte, mulțumindu-i în

mintea ei lui Dumnezeu pentru o asemenea intervenție uimitoare de la cineva de la care se așteptase cel mai puțin.

Atunci și-a dat seama că oricine poate avea o influență semnificativă în bine și poate îndrepta o situație dacă profită de moment când este necesară o acțiune. Acel cerșetor salvase situația ca mașina ei să nu creeze multe stricăciuni, iar ea a realizat că toți putem fi o binecuvântare pentru alții dacă nu ezităm să reacționăm când vedem o nevoie.

Ascultând povestea prietenei mele mi-am dorit să fiu și eu mai conștientă să caut ocazii în care să profit de moment să fac ceva bun. Cu toții ne confruntăm cu dificultăți, iar dacă ești bun și de ajutor ai putea să ridici povara altuia și să aduci o rază de lumină în viața lui/ei. Este important să fii înțelegător și bun cu alții, mai ales când sunt atât de mulți oameni în lume care suferă. Bunătatea poate deschide uși pentru alții și pentru tine, precum acel cerșetor a cărui faptă bună a salvat ziua și i-a adus o răsplată mare.

Nicio faptă de bunătate, indiferent cât de mică, nu este risipită.

UMBLĂ ÎN DRAGOSTEA LUI HRISTOS

PETER AMSTERDAM

Deși expresia *Dumnezeu este dragoste* nu se regăsește în Vechiul Testament, din cartea Geneza până la Maleahi, Dumnezeu este portretizat ca Cel care iubește cu fidelitate și etern. În Vechiul Testament citim despre dragostea statornică a lui Dumnezeu „până la al miilea neam” și care „ține în veci” (Deuteronom 7:9; Psalmul 103:17).

În Noul Testament, Iisus este portretizat ca fiind dragostea lui Dumnezeu pentru umanitate manifestată pe pământ. El i-a învățat pe cei ce au crezut în El să-i urmeze învățăturile ca să rămână în dragostea Lui și să reflecte acea dragoste asupra altora (Ioan 15:9-10). Ca să ne ajute să umblăm în dragostea Lui, El a trimis Duhul Sfânt să ne învețe toate lucrurile și să ne amintească de tot ce ne-a învățat El (Ioan 14:26). Prezența Duhului Sfânt în viețile noastre este manifestată prin dragoste și bunătate față de ceilalți (Galateni 5:22).

Există patru cuvinte care în Noul Testament în engleză au fost traduse *dragoste*, dar care în greaca originală aveau înțelesuri diferite. Cel mai folosit cuvânt pentru dragoste în Noul Testament este *agape*. Așa cum este folosit în Scripturi înseamnă dragostea lui Dumne-

În cartea 1 Ioan citim o afirmație scurtă dar profundă: că „Dumnezeu este dragoste” (1 Ioan 4:8). Ioan continuă prin a explica că „dragostea lui Dumnezeu față de noi s-a arătat prin faptul că Dumnezeu a trimis în lume pe singurul Său Fiu, ca noi să trăim prin El” (1 Ioan 4:9).

înaintea celor personale, care acceptă inconveniențele și se sacrifică voluntar pentru beneficiul altcuiva. Este o dragoste care arată bunătate, bunăvoință și angajament pentru binele altora, fără așteptări de a primi ceva în schimb.

În versiunea King James în engleză a Bibliei, dragostea *agape* este tradusă de obicei „binefacere” ceea ce ne ajută să înțelegem că această dragoste este darnică, este o dragoste altruistă; este dragostea în acțiune. Chemarea de a copia dragostea lui Iisus este o chemare la bunătate, compasiune și dragoste – nu doar față de cei de care suntem apropiați și cu care ne simțim confortabili, dar și față de cei care gândesc, care cred și care acționează altfel decât suntem noi de acord. Căci, de fapt, Iisus ne-a spus să-i iubim și pe dușmanii noștri și pe cei care ne-au greșit sau ne-au tratat rău.

Apostolul Pavel a definit ce este dragostea, ce face și cum se manifestă, în 1 Corinteni 13, care a fost numit „capitolul dragostei”. El a scris: „Dragostea este îndelung răbdătoare, este plină de bunătate; dragostea nu pizmuiește; dragostea nu se laudă, nu se umflă de mândrie, nu se poartă necuviincios, nu caută folosul său, nu se mânie, nu se gândește la rău, nu se bucură de nelegiuire, ci se bucură de adevăr, acoperă totul, crede totul, nădăjduiește totul, suferă totul” (1 Corinteni 13:4-7).

Alte versiuni ale Bibliei folosesc diferite alte cuvinte pentru acest pasaj, care pot ajuta la înțelegerea mai profundă a acestui mesaj. Spre exemplu, o versiune ne spune că această dragoste „protejează întotdeauna, are încredere întotdeauna, speră întotdeauna, perseverează întotdeauna” (1 Corinteni 13:7). O altă versiune ne învață că dragostea „nu caută folosul personal... nu se bucură de nelegiuire, ci se bucură când adevărul câștigă. Dragostea nu renunță niciodată, nu-și pierde încrederea, are mereu speranță și rezistă în orice circumstanță” (1 Corinteni 13:5-7).

Această listă provocatoare este o bună piatră de încercare pentru noi când căutăm cum să

zeu. Spre exemplu, în 1 Ioan 4:8 când spune că *Dumnezeu este dragoste*, este folosit în originalul grecesc cuvântul *agape*. Tot ce face Dumnezeu este motivat și se revarsă din dragostea Sa.

Agape face referire și la dragostea pe care o avem noi pentru Dumnezeu și pentru aproapele nostru, cum este folosit în cele două mari porunci (Marcu 12:30-31) și dragostea creștinească pe care ar trebui să o arătăm altora. „Vă dau o poruncă nouă: să vă iubiți unii pe alții; cum v-am iubit Eu, așa să vă iubiți și voi unii pe alții” (Ioan 13:34). Aceasta este dragostea pe care a arătat-o Iisus cât a fost pe pământ și care l-a motivat pe El să-și dea viața pentru noi ca noi să putem trăi cu El pentru totdeauna.

În calitate de creștini, noi suntem chemați să copiem dragostea de sacrificiu pe care a arătat-o Iisus, așa cum a scris Pavel: „Urmați, dar, pilda lui Dumnezeu ca niște copii preaiubiți. Trăiți în dragoste, după cum și Hristos ne-a iubit și s-a dat pe Sine pentru noi ca un prinoc și ca o jertfă de bun miros lui Dumnezeu” (Efeseni 5:1-2). Când citim Evangheliile și Epistolele, în fiecare capitol vedem această dragoste *agape* care alege să pună nevoile altora

cu zi, în faptele tale și în interacțiunea cu ceilalți este vital pentru o viață care îl reflectă pe Iisus altora și care îi va atrage pe oameni către El. Să hotărâști să îți dezvolti trăsăturile lui Hristos, să pui deoparte vechiul tău comportament și să fii un om nou, așa cum scrie apostolul Pavel, este tot o exprimare a dragostei (Efeseni 4:20-24). Valorile creștine, precum dragostea, compasiunea, bunătatea, blândețea și răbdarea sunt înrădăcinate în dragostea lui Hristos care ne motivează (2 Corinteni 5:14).

Noi îl iubim pe Dumnezeu pentru că El ne-a iubit mai întâi (1 Ioan 4:19) și, bazându-ne pe dragostea Lui, ne străduim să fim mai mult precum El, să îl reflectăm pe El și dragostea Lui pentru alții – chiar dacă acea reflecție este o simplă licărire a ceea ce este El în întregime. Dar indiferent cât de slab luminăm, cuvintele și faptele noastre bune, spuse și făcute prin dragostea Lui, strălucesc în lumea aceasta întunecată și aduc slavă celui care ne-a creat, ne iubește și ne-a salvat și cu care noi vom petrece eternitatea (Matei 5:16). Să strălucim cu toții în lumina lui Hristos ca să reflectăm cât mai bine dragostea și bunătatea lui Dumnezeu spre orice persoană care ne iese în cale.

umblăm în dragostea lui Hristos și să întruchipăm dragostea, compasiunea și bunătatea Sa față de alții prin viețile noastre, prin cuvintele noastre și prin faptele noastre. Iisus ne-a dat câteva exemple despre cum să arătăm această dragoste în viața noastră de zi cu zi. El a spus: „Oricui îți cere, dă-i... Ce voiți să vă facă vouă oamenii, faceți-le și voi la fel” (Luca 6:30-31). Apoi a continuat: „Faceți bine și dați cu împrumut, fără să nădăjduiți ceva în schimb. Și răsplata voastră va fi mare și veți fi fiii Celui Preaînalt; căci El este bun și cu cei nemulțumitori și cu cei răi. Fiți, dar, milostivi cum și Tatăl vostru este milostiv... Dați, și vi se va da” (Luca 6:35-38).

Prima Epistolă a lui Ioan ne spune cât de important este să punem dragostea în acțiune în viața noastră de zi cu zi astfel: „Copilașilor, să nu iubim cu vorba, nici cu limba, ci cu fapta și cu adevărul” (1 Ioan 3:18). În epistola sa, Iacov, ne dă niște exemple concrete pentru credința în acțiune care să reflecte dragostea lui Hristos: „Dacă un frate sau o soră sunt goi și lipsiți de hrana de toate zilele și unul dintre voi le zice: «Duceți-vă în pace, încălziți-vă și săturați-vă!» fără să le dea cele trebuincioase trupului, la ce i-ar folosi? Tot așa și credința: dacă n-are fapte, este moartă în ea însăși.” (Iacov 2:15-18).

Să arăți dragostea lui Hristos în viața de zi

RELAȚII DE SUCCES

KEITH PILLIPS

Un câine vagabond s-a mutat în cartierul familiei Smith în exact aceeași zi în care familia Jones s-a mutat alături, iar câinele a început imediat să facă dezastre, să controbăie prin gunoaie și să strice straturile de flori în ambele curți. Cei din familia Smith erau supărați că familia Jones adusese această neplăcere în cartier, iar cei din familia Jones găseau de neiertat că Smith nu își controlau câinele. Timp de câteva săptămâni cele două familii nu și-au vorbit deloc și le musteau în inimă sentimente negative. În cele din urmă domnul Smith nu a mai putut rezista și i-a spus domnului Jones. „Vai”, a replicat domnul Jones, „dar noi credeam că este câinele *vostru!*”

De multe ori lucrurile care strică relațiile sunt ca acest câine – mai degrabă o neînțelegere sau o mică iritare supradimensionată decât vina cuiva anume. De cele mai multe ori tot ce este nevoie este să fie clarificate lucrurile prin bună comunicare, dar cineva trebuie să facă

primul pas, ceea ce nu este întotdeauna ușor. Ambele părți, convinse că au dreptate sau nedispuse să admită că nu au, se țin tari pe pozițiile lor. Se ridică bariere. Relațiile se strică. Toată lumea suferă.

Unde putem găsi smerenia de a admite că am greșit, sau dragostea și harul pentru a ierta și a uita când ni s-a făcut nouă o nedreptate? Unde putem găsi înțelepciunea cu care să schimbăm o situație de pierdere într-una în care ambele părți să aibă de câștigat, tăria să ne ținem în frâu firea încăpățanată sau curajul să facem prima mișcare? Biblia ne spune că puterea Lui divină ne-a dat tot ce avem nevoie pentru a trăi o viață creștinească prin cunoașterea Lui (2 Petru 1:3). Iisus a spus: „Cereți și vi se va da” (Matei 7:7). Precum toate celelalte lucruri bune din viață, relațiile cele mai bune încep cu relația supremă – comuniunea de la inimă la inimă cu „Dumnezeu, care ne dă toate lucrurile din belșug, ca să ne bucurăm de ele” (1 Timotei 6:17).

Dacă nu ai cunoscut încă relația supremă cu Dumnezeu cel viu, o poți face chiar acum rugându-te această simplă rugăciune:

Dragă Iisus, cred că Tu ești Fiul lui Dumnezeu. Îți mulțumesc că ai murit pentru mine ca eu să pot trăi aproape de Tine acum și împreună cu Tine pentru totdeauna în Rai. Te rog să vii în inima mea. Te rog să mă ierți de păcatele mele și să mă umpli cu Duhul Tău cel Sfânt. Îți mulțumesc!

O ALTFEL DE DRAGOSTE

MARIE KNIGHT

Pe când eram copil cuvântul „dragoste” era preferatul meu. Îmi amintesc că terminam fiecare scrisoare pe care o scriam cu „Te iubesc atâtâââât de mult!” Simțeam dragoste din partea familiei mele, a prietenilor, la biserica noastră. Pentru mine dragostea era să te simți în siguranță și să fii îngrijit.

Pe măsură ce am crescut am descoperit și o altfel de dragoste, cea descrisă în Proverbe 27:6: „Rănilile făcute de un prieten dovedesc credințioșia lui”. Am învățat că dragostea include și să ajuți oamenii să-și vadă lipsurile.

În adolescență am început să am obiceiul prost de a înjura. Ajunsesse până într-acolo că îmi ieșeau cuvintele pe gură și când eram cu prietenii și nu îmi dădeam seama. Odată, un prieten apropiat m-a luat deoparte și mi-a spus că el crede că înjur prea mult. Mi-a spus că este ceva foarte urât să auzi înjurături. Am fost surprinsă și am simțit să intru în defensivă, dar în inima mea am recunoscut că avea dreptate. Am știut că mi-a spus-o fiindcă îi păsa de mine și că îmi dorea numai binele, nu ca să mă facă să mă simt prost. Dorea cu adevărat să mă ajute să fiu un om mai bun.

Deci, cu ajutorul și cu încurajarea lui, am studiat ce spune Biblia despre felul cum vorbim. „Moartea și viața sunt în puterea limbii” (Proverbe 18:21). „Căci din prisosul inimii vorbește gura” (Luca 6:45). „Dacă crede cineva că este religios și nu-și înfrânează limba, ci își înșală inima, religia unui astfel de om este zadarnică” (Iacov 1:26).

După un timp am învățat să-mi controlez limba și să exprim surprinderea sau dezamăgirea în moduri pozitive. Sunt foarte recunoscătoare pentru acel prieten al meu care nu s-a sfiit să-mi menționeze atunci acel lucru, deși sunt convinsă că nu i-a fost ușor. De atunci am mai fost de multe ori corectată de familia și de prietenii mei și, deși nu m-am simțit bine, știam că o făceau din grijă pentru mine.

Ne rănește mândria să fim corecțai, dar dacă îl rugăm pe Domnul să ne dea înțelegere și ne străduim să ne schimbăm în bine, este spre binele nostru. „Este adevărat că orice pedeapsă, deocamdată, pare o pricină de întristare, și nu de bucurie; dar mai pe urmă aduce celor ce au trecut prin școala ei roada dăătoare de pace a neprihănirii” (Evrei 12:11).

DĂRUIEȘTE DRAGOȘTE PRIMIND DRAGOȘTE

SALLY GARCÍA

Biblia ne spune să ne iubim aproapele așa cum ne iubim pe noi înșine. Dar cum este să îl lăsăm pe aproapele nostru să ne iubească pe *noi* așa cum se iubește pe *sine*?

Lucrul acesta este dificil pentru mulți dintre noi. Ne concentrăm să învățăm să dăruim cu mână largă, dar câți dintre noi știm să primim fără obligații? Ne dăm seama că atunci când ne recunoaștem limitările și suntem deschiși să primim gesturi de bunătate de la alții este și asta o formă prin care îi iubim pe alții? Ce ne face să nu primim ajutorul altora? Probabil pentru că este umilitor. Poate că suntem mândri de independența noastră sau nu dorim să rămânem îndatorați cuiva. Poate simțim că nu merităm acea faptă de bunătate ce ni se face.

Odată, învățam să cos petece. Am desenat un pătrat pe un material și am vrut să îl fac o geantă. Am rugat o prietenă care era croitoreasă să-mi facă geanta. A ieșit foarte frumoasă. Ce gest minunat de iubire! Am tot întrebat-o cât mă costă iar ea a insistat că este gratis. Probabil că am devenit supărătoare fiindcă după vreo cinci refuzuri să îmi ia bani mi-a spus frustrată: „Nu poți să lași pe cineva să facă ceva frumos pentru tine?” Atunci mi-am dat seama că nu învățasem cum să accept ca alții să mă ajute pe mine.

Este, de asemenea, frumos să primești complimente, dar este mai greu să accepți complimentul grațios, fără proteste de genul: „Nu, n-a fost nimic!” Atunci celălalt se simte obligat

să insiste să-ți arate apreciere – și tot așa. Mai bine răspunzi simplu cu „Mulțumesc! Mă bucur să ajut” sau „Mulțumesc, este foarte amabil din partea ta să spui asta”. Îi facem pe *ei* fericiți că ne-au făcut pe *noi* fericiți. Este o situație cu dublu câștig.

Am descoperit că majorității oamenilor le place să se simtă folositori și să fie apreciați. Sunt sinceri atunci când spun: „Cu ce te pot ajuta?”. O astfel de ofertă este dovada încrederii ce vine dintr-o prietenie adevărată și astfel se clădește o comunitate.

Vecinul meu crește găini și se bucură să îmi dea și mie câteva ouă când trec pe la el. El este cam singur și probabil că ouăle sunt felul lui de a începe o conversație. Și i se luminează fața când îi mulțumesc.

Iisus ne-a învățat că este mai binecuvântat să dăruiești decât să primești (Fapte 20:35). Dar pentru cineva care *dăruiește*, trebuie să fie și cineva care să *primească*. Hai să învățăm să fim din amândouă.

UN MESAJ NEAȘTEPTAT

JULIE VASQUEZ

Uneori ne putem găsi în locuri în care putem fi o binecuvântare pentru alții, îi putem servi pe cei în nevoie și putem împărtăși evanghelia. Poate faci parte dintr-o misiune în beneficiul comunității tale și ești bine primit.

Alteori, însă, ne putem găsi în situații în care ni se pare că nu prea avem ce face în acest sens. Așa am pățit eu recent. Eram foarte ocupată. Aveam o slujbă solicitantă. Studiam pentru diplomă. Iar printre ele mai erau și obligațiile de familie și restul vieții. Majoritatea interacțiunilor mele umane erau la locul de muncă, unde încercam să fiu o bună ascultătoare și să ofer încurajare, sfat și rugăciune când era posibil. Totuși nu părea să am prea mult cu ce să contribui decât să fiu prietenoasă și să-i susțin pe cei din jurul meu.

Derulez înainte câțiva ani. Acum, în altă

țară, mă gândeam și mă rugam pentru următorii pași și pentru o slujbă nouă. Mă întrebam dacă a rămas ceva de valoare din timpul pe care l-am dedicat la locul meu de muncă anterior. A fost costisitor din punct de vedere al stresului și mă întrebam dacă n-ar fi trebuit să plec de acolo mai repede. Există un alt scop pe lângă salariu? Motivația mea fusese să creez legături de apropiere cu colegii, dar acum mă întrebam dacă prezența mea a contat.

M-am trezit a doua zi cu un mesaj de la o fostă colegă, despre care nu auzisem de luni de zile. Să-i spunem Carla. Eu o angajasem pe Carla pe poziția de începătoare. Povestea ei îți frângea inima. Avea dificultăți în toate aspectele: financiar, despărțire de soț, probleme cu custodia copilului, lipsuri în nivelul ei de școlarizare și multe altele. Nu avea prea multe perspective.

Timp de cinci ani am antrenat-o într-o carieră tehnică. S-a întors la școală, a obținut certificatele necesare și, în final, a trecut pe o poziție mai bună cu o carieră promițătoare în față. Au existat dificultăți dar ea a perseverat iar eu am încercat să o susțin și să-i încurajez credința în Domnul.

Înapoi la mesajul pe care l-am primit în acea dimineață. Scria: „Doresc să-ți mulțumesc pentru tot. Tu m-ai ajutat să fiu cine sunt azi. Apreciez tot ce ai făcut pentru mine. Totul este datorită ție. Mulțumesc.”

Am fost uimită. Eu tocmai mă întrebam dacă am influențat pe cineva în bine și iată aici răspunsul. Carla mi-a spus că și-a refăcut relația și copiii ei erau bine. Își iubește munca. Este într-o relație fericită și pe o traiectorie nouă.

Este o mare bucurie când îți se amintește că lucrurile mici, încurajarea, rugăciunea, și grija pot influența în bine pe alții. Știu, bineînțeles, că în mare parte a fost Iisus. Eu am oferit încurajare, motivare și chiar călăuzire prin harul Său. Cu singuranță nu a fost „totul datorită mie” dar a fost o mare răsplătire să știu că am avut un rol măcar în viața unei persoane. Mi-a reamintit cât de mult ne iubește Domnul pe fiecare dintre noi, individual, și se preocupă de fiecare aspect al vieților noastre. El este răbdă-

tor și dispus să ne ajute să ajungem într-un loc bun.

Uneori suntem chemați să slujim în locuri mai puțin obișnuite sau în condiții mai dificile. Simțim că nu avem prea mult efect. În ciuda acestor aspecte trebuie să fim siguri că oriunde ne duce Domnul există ceva ce putem face ca să slujim, chiar dacă par să fie lucruri obișnuite sau cu puține urmări. Nu există faptă de dragoste, de bunătate sau de generozitate prea mică pentru Dumnezeu ca să nu o folosească, iar fiecare viață schimbă, fiecare familie pusă pe o cale nouă, este un lucru frumos care merită sărbătorit.

Poate că noi trecem cu vederea multe ocazii mărunte, dar care sunt la fel de valoroase în perspectiva eternității pentru a ajuta pe cineva. Tot așa cum „O călătorie de o mie de mile începe cu primul pas”, Dumnezeu își începe, de obicei, lucrările mărețe în om cu lucruri mici. Matei 10:42 spune că până și lucrul acela mic de a da cuiva un pahar de apă rece va fi răsplătit. Matei 25:34-40 menționează răsplăți pentru cei care vizitează în închisoare, care aduc mâncare și haine și dau adăpost celor în nevoie. Fiecare vorbă bună, încurajare sau mică faptă de bunătate poate avea un efect imens asupra vieții cuiva, fie acum sau în anii următori. – *Guy Crokroft*

Rugăciune: Dumnezeule mare, uneori ne așteptăm ca alții să se implice. De ce? Deoarece credem că noi nu avem destule resurse. Sau că darurile noastre nu sunt importante. Uimitor este că atunci când ne aducem darurile noastre în împărăția Ta, Tu le accepți, iar ele ne depășesc cu mult așteptările. Când vei aduce săptămâna asta o ocazie să facem ceva mărunț ca să exprimăm dragoste, Te rog să ne ajuți să acceptăm această ocazie. Amin. – *Dianne Vielhuber*

NU ERA OBLIGATĂ

MARIE ALVERO

În fiecare an primesc o scrisoare de la o femeie pe care am cunoscut-o doar șase luni, cu zece ani în urmă. Când am întâlnit-o simțeam că viața mea era în derivă. Aveam patru copii mici, ne mutasem recent într-un oraș nou, eram faliți, căsnicia noastră se clătina din cauza stresului și, sincer, la fel și credința mea. Nu aveam prieteni în comunitatea în care eram, iar viitorul nu părea promițător.

M-am întâlnit cu această femeie în prima zi de școală a copiilor noștri. Ea era complet diferită de mine! Eu mă simțeam ca un dezastru în flăcări, pe când ea era liniștită și previzibilă. Avea calmul și conduita cuiva căruiă nu îi păsa de ultimele tendințe ale modei deoarece își crease o viață simplă și plină de semnificație.

Copiii noștri s-au împrietenit. Și în loc să mă țină deoparte ca mamă tânără și zburciurnă cum eram, ea și-a deschis casa și viața pentru noi. Am luat de multe ori masa la ei, copiii noștri s-au jucat în curtea lor, ne-a dus împreună cu familia ei la biserica lor și a organizat activități pentru copii. Ea m-a învățat cum să mă descurc cu lucrurile noi pentru mine și m-a ajutat în atât de multe lucruri de care nu cred că și-a dat seama.

Prin ea am luat legătura cu un mic grup de

mame care se întâlneau săptămânal pentru rugăciune și studiu biblic. Era oarecum ironic. Eu proveneam dintr-o familie care se centra pe muncă misionară și pe împărtășirea Bibliei cu alții, însă credința mea era într-un punct de minim și era foarte vulnerabilă. Aceste femei m-au înconjurat și s-au rugat pentru mine în acele câteva luni în care nu am avut puterea să mă rog pentru mine însămi.

Când mă gândesc la exemple de dragoste în viața mea, sincer, am multe. A existat mereu cineva care să reflecte iubirea lui Hristos în viața mea. Însă această femeie se remarcă în mod deosebit. Poate pentru că în acea perioadă aveam foarte mare nevoie, iar ea, pur și simplu, nu era obligată să o facă. Nu trebuia să-și lase viața încurcată de tam-tamul pe care l-am adus eu, dar a făcut-o.

Ne scriem în fiecare an să ne împărtășim noutățile din viețile noastre și să ne trimitem poze, iar bunătatea și prietenia ei sunt încă cu mine. Ea îmi amintește că unele dintre cele mai mari ocazii pe care le avem de a influența viața celorlalți apar dacă suntem mai degrabă disponibili și dispuși să împărțim puțin din noi înșine decât să îi ținem la distanță.

RĂSPUNSURI LA
ÎNTREBĂRILE TALE

CLĂDEȘTE PRIETENII

Întrebare: Aș dori să mă înțeleg bine cu alții și să mă bucur de relații semnificative și de prietenie, dar de obicei nu știu de unde să încep. Cum îmi pot crea relații puternice cu ceilalți oameni?

Răspuns: Iată aici câteva sugestii care să te ajute să începi. Ideea este să nu pretinzi că ești ceea ce nu ești, dar să te străduiești să cultivi acele calități care să-i ajute pe oameni să se simtă relaxați cu tine și să le placă să fie în preajma ta.

Fii politicos și grijuliu. Sfântul Basil spunea: „Cel care seamănă amabilitate culege prietenie, iar cel ce cultivă bunătate adună iubire”.

Zâmbește. Zâmbetul sincer îi face pe ceilalți să lase garda jos, aplanează conflictele, calmează supărările și îi încurajează pe cei descumrați.

Fii optimist. Toți au destule probleme. Oamenii sunt atrași către cei optimiști, care caută soluții.

Fii sociabil. Dacă ești timid când întâlnești oameni noi concentrează-te asupra faptului de a-l face pe celălalt să se simtă acceptat și liniștit și astfel îți vei lua gândul de la tine.

Caută binele din alții. Fiecare are calități de admirat. Caută calitățile, nu greșelile.

Complimentează calitățile bune ale altora. Fiecare are nevoie să știe că îi sunt observate și apreciate calitățile bune. Fii generos, sincer și specific cu complimentele tale.

Fii relaxat. Este distractiv să stai în jurul unei persoane cu un bun simț al umorului. Dar să te asiguri că umorul tău nu este pe seama altcuiva.

Ține-ți mintea deschisă. Fiecare are dreptul la o opinie. Puține discuții în contradictoriu merită câștigate dacă sunt cu prețul prieteniei. Uneori este mai bine să cazi de acord că aveți păreri diferite și să o lași așa.

Fii smerit. Este dificil să fii în preajma oamenilor mândri și egocentrici. Smerenia este câștigătoare; mândria este lamentabilă.

Fii un bun ascultător. Una dintre cele mai bune modalități prin care poți arăta oamenilor că îți pasă de ei este să arăți că ești interesat în ce au ei de spus, să faci un efort să îi înțelegi și să simpatizezi cu ei.

Fii înțelegător când alții greșesc. Toți greșim câteodată. Amintește-ți de Regula de Aur: „Tot ce voieți să vă facă vouă oamenii, faceți-le și voi la fel” (Matei 7:12). S-ar putea să îți se arate și ție înțelegere atunci când greșești.

PUTEREA VINDECĂTOARE A DRAGOSTEI

Am fost uimită de intuiția și de grija ei. Totuși, de-abia după ce am născut mi-am dat seama de profunzimea iubirii și compasiunii ei.

După naștere am avut o infecție severă care m-a ținut la pat cu febră. Bucuria noului bebeluș a fost umbrită de durerea și de slăbiciunea pe care le simțeam. Marta a aflat de starea mea și a venit la mine acasă.

M-a privit și ochii i s-au umplut de îngrijorare. S-a oferit să se mute cu mine oricât ar fi durat să mă recuperez. O lună întregă Marta a fost însoțitoarea și îngrijitoarea mea. Cunoștințele ei de asistentă au fost neprețuite. Însă grija ei a depășit aspectul fizic. Prezența ei mi-a adus liniște și reasigurare, cruciale vindecării mele. Credința ei, neclintită și statornică, mi-a amintit de tăria pe care o putem lua din dragostea lui Dumnezeu.

Marta s-a ocupat și de bebelușul meu ca și cum ar fi fost nepotul ei. Dragostea ei era o exprimare tangibilă a învățăturilor lui Iisus, o mărturie vie a ceea ce însemna să-ți iubești aproapele ca pe tine însuși.

După o lună am fost complet vindecată. Am fost foarte recunoscătoare pentru grija iubitoare a Martei pentru mine.

Povestea ei este o mărturie a puterii iubirii lui Iisus. Faptele ei arată că și prin chinurile noastre putem fi instrumente ale iubirii lui Dumnezeu pentru alții. Viața Martei, marcată în trecut de disperare, a devenit un canal de vindecare și binecuvântare pentru mine și pentru familia ea. Exemplul ei m-a încurajat să privesc peste circumstanțele mele ca să-i ajut pe cei în nevoie și să oglindesc dragostea fără margini a lui Dumnezeu. Faptele de dragoste și de bunătate nu sunt clipe trecătoare, ci esența trăirii pentru Iisus.

Am întâlnit-o pe Marta, o asistentă pensionară, într-un moment mai dificil din viața ei. Marta ajunsese la un punct în care lua în considerare opțiunea sinuciderii. I-am vorbit despre dragostea necondiționată a lui Dumnezeu și am invitat-o să-L primească pe Iisus și să-și pună credința și încrederea în El, să caute la El iertarea și o viață nouă. Acest mesaj simplu a avut un impact puternic asupra ei și a fost începutul transformării caracterului și sufletului ei.

Prietenia noastră a crescut. Într-o zi Marta mi-a adus niște haine și alte lucruri de bebeluș. Am fost surprinsă, fiindcă tocmai ce aflasem eu însămi că sunt însărcinată cu al doilea copil!

Să fii un instrument al bunătății lui Dumnezeu

ROSANE CORDOBA

Cu ani în urmă eu și soțul meu eram misionari în Foz do Iguacu, un oraș din sudul Braziliei. Dădeam reprezentații de teatru de păpuși împreună cu copiii noștri în școli și instituții ca să strângem fonduri și să ducem evanghelia într-un mod creativ copiilor, tinerilor și vârstnicilor.

Erau în vecinătatea noastră și niște familii sărace, pe care le ajutam în fiecare săptămână cu fructe și legume pe care le luam de la piață. De Crăciun am avut puțini bani în plus și ne-am hotărât să îi împărțim cu una dintre acele familii sărace, ca o surpriză de sărbători. Când ne-am rugat ca să ne hotărâm pe care familie să o ajutăm ne-am amintit de o familie creștină numeroasă, în care tatăl tocmai se lovi-se grav la picior în timpul lucrului. Deși nu își pierduse locul de muncă, angajatorul nu l-a putut plăti în cele două luni de convalescență, în care nu a mers la muncă.

Ne-am dus la casa lor și i-am dat mamei plicul cu bănuții. Ea l-a deschis și a început să plângă. Apoi s-a dus repede în dormitor. Am fost nedumeriți și am întreat-o pe fiica mai mare care era problema, dar ea nu știa.

Apoi mama s-a întors și ne-a spus: „Vă rog să mă iertați și să nu plecați. Copiii nu știu, dar

am primit un ultimatum de la compania de curent, iar mâine este ultima zi de plată a facturii, altfel ne taie curentul. Bani pe care ni i-ați adus sunt exact suma de care avem nevoie. Acestea sunt lacrimi de bucurie fiindcă în dimineața asta ne-am rugat ca Dumnezeu să facă un miracol și să ne dea banii, dar nu știam cum o va face. Aș dori să vă mulțumesc că ați fost instrumentul Lui de milă față de noi!”

Mai apoi, când am avut noi al treilea copil și eram cam strâmtorați financiar, aveam nevoie de un căruț pentru bebeluș. Pe când vizitam niște prieteni am menționat despre nevoia noastră, iar doamna ne-a zis: „Așteptați puțin!”. Apoi s-a dus și ne-a adus un căruț care fusese al fetiței ei; era exact modelul pentru care mă rugasem. Mi l-a dat zâmbind și mi-a spus: „Acum înțeleg cum răspunde Dumnezeu la rugăciuni. El atinge inima cuiva care are ceva, iar acea persoană dăruiește lucrul respectiv celor care au nevoie!”.

Cât de adevărat, nu-i așa? Dacă fiecare ar răspunde chemării lui Dumnezeu și ar împărți din ceea ce are cu cei în nevoie, devenind un instrument al generozității lui Dumnezeu, atunci lumea ar deveni un loc cu mult mai bun!

DE LA ISUS CU DRAGOSTE

Să-i iubiți pe alții așa cum v-am iubit Eu pe voi

Priviți cum v-am iubit Eu pe voi încât, pe când erați încă păcătoși, Eu am murit pentru voi (Romani 5:8). Așa de mare este dragostea Mea pentru voi că am trecut peste păcatele voastre ca să văd frumusețea creației Mele. Porunca Mea pentru voi toți, cei care Mă iubiți pe Mine, este să vă iubiți și voi unii pe alții tot așa cum v-am iubit Eu pe voi (Ioan 13:34).

Eu vă iubesc pe fiecare dintre voi și Mi-am dat viața ca să vă răscumpăr. Iubind cu iubirea Mea înseamnă să vedeți peste neajunsurile și eșecurile oamenilor ca să-i atingeți cu bunătatea și cu compasiunea Mea și să le împărtășiți iubirea și iertarea Mea.

Fiți atenți la ocaziile care vă ies zilnic în cale,

prin care puteți să arătați dragostea Mea prin fapte de bunătate și grijă și prin cuvinte de încurajare. Faceți-vă timp să ascultați și să arătați înțelegere, să-i ajutați să-și ducă povara și să arătați dragoste și considerație. Faceți pauze de-a lungul zilei în care să vă întrebați: „Pe lângă cine trec care are nevoie de o încurajare, de o rugăciune, de o îmbrățișare, de cineva cu care să vorbească, sau de un prieten?”

Arătându-le altora bunătate și compasiune vă umpleți și voi cu bucurie că ați împărtășit din dragostea Mea altora și că ați contribuit la transformarea vieților lor. Astfel vor ști toți că sunteți ucenicii Mei, dacă aveți dragoste (Ioan 13:35).